Сборник съдебна практика

ЗАКЛЮЧЕНИЕ НА ГЕНЕРАЛНИЯ АДВОКАТ
G. PITRUZZELLA
представено на 29 април 2021 година [1]

Дело C-647/19 P

Ja zum Nürburgring eV
срещу

Европейска комисия

„Обжалване — Държавни помощи — Помощи в полза на комплекса на Нюрбургринг — Продажба на активите на получатели на държавни помощи, които са обявени за несъвместими — Открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура — Липса на затруднения, които да изискват започването на официална процедура по разследване — Допустимост — Заинтересована страна — Задължение на Общия съд за мотивиране — Изопачаване на доказателствата“

1. С жалбата си, предмет на настоящото заключение, сдружение Ja zum Nürburgring eV (наричано по-нататък „жалбоподателят“) иска отмяна на решение на Общия съд от 19 юни 2019 г., Ja zum Nürburgring/Комисия (T-373/15, EU:T:2019:432, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което последният е отхвърлил жалбата му за отмяна на Решение (ЕС) 2016/151 на Комисията от 1 октомври 2014 година относно държавна помощ SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN), приведена в действие от Германия в полза на Nürburgring (наричано по-нататък „окончателното решение“) [2].

2. Настоящото дело повдига въпроси относно обхвата на понятието „заинтересована страна“ по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 [3], както и относно обхвата на задължението на Общия съд за мотивиране на съдебните решения.

I. Обстоятелствата по спора

3. Обстоятелствата по спора са изложени в точки 1—16 от обжалваното съдебно решение, към които препращам за повече подробности. За нуждите на настоящите производства ще се ограничa да припомня следното.

[1] Език на оригиналния текст: италиански

[2] ОВ L 34, 2016 г., стр. 1.

[3] Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член [108 ДФЕС] (ОВ L 83, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41). Понастоящем този регламент е отменен и заменен с Регламент (ЕС) 2015/1589 на Съвета от 13 юли 2015 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ОВ L 248, 2015 г., стр. 9).

4. Комплексът на Нюрбургринг (наричан по-нататък „Нюрбургринг“), който се намира в германската провинция Рейнланд-Пфалц, включва писта за автомобилни състезания (наричана по-нататък „пистата „Нюрбургринг“), развлекателен парк, хотели и ресторанти.

5. В периода между 2002 г. и 2012 г. собствениците на Нюрбургринг (наричани по-нататък „продавачите“) са се ползвали от мерки, основно от провинция Рейнланд-Пфалц, в подкрепа на строителството на развлекателен парк, хотели и ресторанти, както и за организацията на състезания от Формула 1.

6. След подадена от жалбоподателя първа жалба тези мерки са предмет на официална процедура по разследване по член 108, параграф 2 ДФЕС, започната от Комисията през 2012 г.

7. Същата година Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (Районен съд на Бад Нойенар-Арвайлер, Германия) обявява, продавачите в несъстоятелност и взема решение за продажба на активите им (наричани по-нататък „активите на Нюрбургринг“). Открита е тръжна процедура (наричана по-нататък „тръжната процедура“), която приключва с продажбата на тези активи на Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (наричано по-нататък „Capricorn“).

8. На 23 декември 2013 г. жалбоподателят сезира Комисията с втора жалба, в която твърди, че тръжната процедура не е била прозрачна и недискриминационна. Според жалбоподателя приобретателят, който е бил избран, а именно Capricorn, е получил по този начин нови помощи, като това е осигурило продължаването на икономическите дейности на продавачите, така че редът на възстановяване на получените от продавачите помощи трябва да обхване и Capricorn.

9. На 1 октомври 2014 г. Комисията приема окончателното решение. Първо, в това решение Комисията констатира, от една страна, незаконосъобразността и несъвместимостта с вътрешния пазар на някои от мерките, предоставени от Германия в полза на продавачите, и от друга страна, обявява, че Capricorn, както и неговите дъщерни дружества, не се засягат от евентуално възстановяване на несъвместими държавни помощи[4] (наричано по-нататък „първото спорно решение“).

10. Второ, в окончателното решение Комисията констатира, че продажбата на активите на Нюрбургринг на Capricorn не представлява държавна помощ[5]. Комисията приема, че тази продажба е осъществена посредством открита, прозрачна и недискриминационна тръжна процедура, на цена, съответстваща на пазарната (наричана по-нататък: „второто спорно решение“).

II. Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

11. На 10 юли 2015 г. жалбоподателят подава в секретариата на Общия съд жалба за отмяна както на първото, така и на второто спорно решение.

[4] Вж. съответно член 2 и член 3, параграф 2 от окончателното решение.

[5] Вж. член 1, последно тире от окончателното решение.

12. В обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред обявява жалбата за недопустима в частта, в която се иска отмяната на първото спорно решение. Общият съд приема, че жалбоподателят не е доказал, че той или някой от неговите членове са засегнати лично от това решение по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС[6].

13. Що се отнася до искането за отмяна на второто спорно решение, Общият съд най-напред констатира, че страните не спорят, че второто спорно решение е прието във фазата на предварително разглеждане на помощите по член 108, параграф 3 ДФЕС, а не в официална процедура по разследване[7]. По-нататък Общият съд приема, че жалбоподателят, като „заинтересована страна“, има процесуална легитимация за защита на процесуалните права, гарантирани му от член 108, параграф 2 ДФЕС, както и правен интерес[8]. Поради това той разглежда по същество основанията, изтъкнати от жалбоподателя в подкрепа на това искане, като ги отхвърля всички и съответно отхвърля жалбата в нейната цялост[9].

III. Искания на страните

14. Жалбоподателят иска от Съда да отмени обжалваното съдебно решение и първото и второто оспорвано решение или, при условията на евентуалност, да върне делото на Общия съд и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

15. Комисията иска от Съда да отмени заключението на Общия съд, изложено в точки 73—94 от обжалваното съдебно решение, че жалбата срещу второто спорно решение е допустима, да се произнесе по нея и да я обяви за недопустима, да отхвърли подадената от жалбоподателя жалба и да го осъди да заплати съдебните разноски.

IV. Анализ на жалбата

16. В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет основания.

17. Първото и второто основание за обжалване са относно частта от обжалваното съдебно решение, в която се разглежда първото спорно решение. Жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешки при прилагане на правото, като е приел, че не е процесуално легитимиран, съответно като оферент по първото основание и като професионално сдружение по второто.

18. Другите три основания обаче се отнасят до частта от обжалваното съдебно решение, в която се разглежда второто спорно решение. По-конкретно с третото основание жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приел по същите причини като тези, поради които е приел, че няма процесуална легитимация по отношение на първото спорно решение, че не е процесуално легитимиран като конкурент или като професионално сдружение. С четвъртото основание за обжалване жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал няколко грешки при прилагане на правото и е изопачил факти и доказателства в анализа, въз основа на който е стигнал до

6 Вж. точки 70 и 71 от обжалваното съдебно решение.

7 Вж. точка 83 от обжалваното съдебно решение.

8 Вж. точка 93 от обжалваното съдебно решение.

9 Вж. точки 196 и 198 от обжалваното съдебно решение.

извода, че Комисията не е трябвало да започне официалната процедура по разследване. С петото основание жалбоподателят изтъква грешки при прилагане на правото при преценката дали второто спорно решение е достатъчно мотивирано.

19. В насрещната жалба Комисията оспорва допустимостта на искането за отмяна на второто спорно решение и иска от Съда да преразгледа служебно допустимостта на това искане и да го обяви за недопустимо.

20. В съответствие с искането на Съда ще съсредоточа анализа си върху въпроса за допустимостта на искането за отмяна на второто спорно решение, както и върху четвъртото и петото основание за обжалване.

А. По искането на Комисията да бъде установена служебно недопустимостта на искането за отмяна на второто спорно решение

1. Доводи на страните

21. Комисията счита, че Общият съд неправилно е приел, че жалбата срещу второто спорно решение е допустима, и изтъква, че Съдът е длъжен да се произнесе служебно по този въпрос, след като той е повдигнат. По-конкретно Комисията счита, че Общият съд неправилно е тълкувал и приложил понятието „заинтересовани страни“ по смисъла на член 108, параграфи 2 и 3 ДФЕС, както и на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, като е приел, че жалбоподателят може да се позовава на това качество.

22. На първо място, Комисията поддържа, че съгласно съдебната практика качеството „заинтересована страна“ предполага наличието на конкурентно отношение, което се нарушава от мерките за помощ. Поради това Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като е квалифицирал жалбоподателя като заинтересована страна, въпреки че самият той преди това е констатирал, че посоченият жалбоподател не е присъствал на засегнатите от разглежданите мерки пазари. Според Комисията Общият съд е направил анализ, основан на част от релевантната съдебна практика.

23. На второ място, Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото и като приел, че интересите на жалбоподателя и на неговите членове са били засегнати от предоставянето на мерките за помощ.

24. От една страна, Общият съд не представил никакво доказателство за съдържащото се в точка 86 от обжалваното съдебно решение твърдение, че тези интереси са били засегнати от евентуална продажба на Capricorn на активите на Нюрбургринг, за която се твърди, че не е по пазарната цена. От друга страна, Комисията счита, че Общият съд е признал на жалбоподателя качеството „заинтересована страна“, основавайки се в крайна сметка единствено на факта, че жалбоподателят е могъл да разполага с потенциално относима за Комисията информация в рамките на официална процедура по разследване. Такова тълкуване на понятието „заинтересована страна“ обаче било прекалено широко и не отчитало факта, че предаването на информация, която води до установяване на неправомерното предоставяне на държавна помощ, не прави автоматично „заинтересована страна“ лицето, предало тази информация.

25. Жалбоподателят оспорва доводите на Комисията.

2. Преценка

26. Комисията иска от Съда да разгледа служебно недопустимостта на жалбата в първоинстанционното производство, що се отнася до второто спорно решение.

27. В това отношение припомням, че съгласно постоянната съдебна практика, когато е сезиран с жалба на основание член 56 от статута му, Съдът е длъжен да се произнесе, ако трябва служебно, по допустимостта на жалба за отмяна и следователно по абсолютно основание за отмяна като неспазването на установеното в член 263, четвърта алинея ДФЕС условие, съгласно което жалбоподателят има право да иска отмяната на решение, на което не е адресат, само ако пряко и лично е засегнат от същото [10].

28. В точки 78—89 от обжалваното съдебно решение Общият съд анализира въпроса за допустимостта на жалбата на жалбоподателя с оглед на второто спорно решение, и по-специално въпроса за личното му засягане по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, като признава на жалбоподателя качеството на „заинтересована страна“, що се отнася до това решение, и следователно процесуалната му легитимация, свързана със защитата на процесуалните права, които той черпи в това си качество от член 108, параграф 2 ДФЕС.

29. В това отношение припомням, че член 1, буква з) от Регламент № 659/1999, възпроизвеждайки по същество вече развитото в практиката на Съда определение [11], определя понятието „заинтересована страна“ като „всяко лице, предприятие или обединение от предприятия, чиито интереси биха могли да бъдат засегнати от предоставянето на помощ, по-специално получателят на помощта, конкурентните предприятия и търговските обединения“.

30. Както имах повод да припомня неотдавна [12], съгласно съдебната практика това определение не изключва възможността предприятие, което не е пряк конкурент на получателя на помощта, да бъде квалифицирано като заинтересована страна, ако посочи, че неговите интереси биха могли да бъдат засегнати от предоставянето на помощта [13]. Макар предприятията, конкуренти на получателя по мярка за помощ, несъмнено да са сред заинтересованите страни по смисъла на член 108, параграф 2 ДФЕС [14], на образувание, което не е конкурент на получателя на помощта, може да бъде признато качеството на „заинтересована страна“, стига да е доказало, че неговите интереси биха могли да бъдат засегнати от предоставената помощ, което съгласно съдебната практика означава да докаже, че има вероятност мярката да окаже конкретно влияние върху положението му [15].

[10] Вж. решение от 29 ноември 2007 г., Stadtwerke Schwäbisch Hall и др./Комисия (C-176/06 P, непубликувано, EU:C:2007:730, т. 18), и решение от 29 юли 2019 г., Bayerische Motoren Werke и Freistaat Sachsen/Комисия (C-654/17 P, EU:C:2019:634, т. 44).

[11] Вж. решение от 2 април 1998 г., Комисия/Sytraval и Brink's France (C-367/95 P, EU:C:1998:154, т. 41 и цитираната съдебна практика).

[12] Вж. в това отношение точки 64—67 от заключението ми по съединени дела Scandlines Danmark и др./Комисия (C-174/19 P и C-175/19 P, EU:C:2021:199).

[13] Вж. решение от 27 октомври 2011 г., Австрия/Scheucher-Fleisch и др. (C-47/10 P, EU:C:2011:698, т. 132 и цитираната съдебна практика).

[14] Решение от 3 септември 2020 г., Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др./Комисия (C-817/18 P, EU:C:2020:637, т. 50 и цитираната съдебна практика).

[15] Вж. по-специално решение от 24 май 2011 г., Комисия/Kronoply и Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, т. 65), и от 27 октомври 2011 г., Австрия/Scheucher-Fleisch и др. (C-47/10 P, EU:C:2011:698, т. 132). Вж. също заключението на генералния адвокат Szpunar по дело Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland и др./Комисия (C-817/18 P, EU:C:2020:255, т. 36 и сл., където има друго позоваване на съдебната практика).

31. От тази съдебна практика следва, че противно на поддържаното от Комисията, качеството на „заинтересована страна“ не предполага непременно наличието на конкурентно отношение, което се нарушава от мерките за помощ, и следователно Общият съд не може да бъде упрекнат, че е допуснал грешка при прилагане на правото, като е квалифицирал жалбоподателя като заинтересована страна, ако по-рано е констатирал, че самият жалбоподател изобщо не е осъществявал дейност на засегнатите от разглежданите мерки пазари [16].

32. Комисията счита освен това, че Общият съд неправилно е признал на жалбоподателя качеството на „заинтересована страна“, основавайки се в точки 87 и 88 от обжалваното съдебно решение, изключително на обстоятелството, че той е могъл да разполага с потенциално релевантна за Комисията информация в рамките на официална процедура по разследване.

33. В това отношение съм съгласен с Комисията, че сам по себе си фактът, че дадено лице разполага с информация, която би могла да бъде релевантна в рамките на официална процедура по разследване, не е достатъчен, за да се квалифицира това лице като „заинтересована страна“ [17].

34. Толкова широко тълкуване на понятието „заинтересована страна“ всъщност не е съвместимо с определението и критериите, посочени в точки 29 и 30 по-горе, от които е видно, че признаването на това качество зависи от възможното засягане на интересите на съответното лице, произтичащо от отпускането на помощите, и предполага конкретно отражение върху положението му. От това следва, както правилно е отбелязала Комисията, че просто възможността за предаване на информация, която може да доведе до установяване на неправомерното отпускане на държавна помощ, сама по себе си не позволява на лицето, което е предало посочената информация, автоматично да се придаде качеството на „заинтересована страна“.

35. В това отношение следва да отбележа, че при прочита на точки 86—88 от обжалваното съдебно решение изглежда, че действително Общият съд е приел, че интересите на жалбоподателя могат да бъдат засегнати от отпускането на помощ на Capricorn поради обстоятелството, че жалбоподателят е разполагал с информация, която е могла да бъде взета предвид от Комисията в хода на официалната процедура по разследване. В точка 86 от обжалваното съдебно решение Общият съд се позовава, наистина по-скоро неясно, на

[16] Противно на поддържаното от Комисията, анализът на Общия съд в това отношение не противоречи нито на решение от 24 май 2011 г., Комисия/Kronoply и Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), нито на решение от 6 ноември 2018 г., Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия и Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori и Ferracci (C 622/16 P—C 624/16 P, EU:C:2018:873). В първото решение Съдът е признал качеството на заинтересована страна на предприятие, което не е било пряк конкурент на получателя на помощта, но в производството си се нуждаело от същата суровина, когато е посочило, че неговите интереси може да бъдат засегнати от предоставянето на помощта, и е доказало в достатъчна степен, че помощта има вероятност да окаже конкретно влияние върху положението му (вж. т. 64 и 65). Противно на твърдяното от Комисията, Съдът обаче не основава анализа си на обстоятелството, че съответните две предприятия са били в конкурентно отношение на пазар нагоре по веригата — този на въпросната суровина. Що се отнася обаче до точка 43 от второто решение, посочено от Комисията, тя не е релевантна в този контекст, тъй като в тази точка от посоченото решение Съдът изобщо не разглежда въпроса за признаването на качеството „заинтересована страна“. Тази точка обаче се отнася до въпроса за евентуалното пряко засягане на правното положение на жалбоподател от решение на Комисията, което оставя непроменени правните последици от национални мерки, въвеждащи схема за помощи, които поставят този жалбоподател в по-неблагоприятно конкурентно положение.

[17] В това отношение считам, че точка 12 от определение на заместник-председателя на Съда от 6 октомври 2015 г., Comité d'entreprise de la SNCM/SNCM и Комисия (C 410/15 P (I), EU: C: 2015: 669), на която Общият съд се позовава в точка 87 от обжалваното съдебно решение, не може да се разбира в смисъл, че само по себе си притежаването на релевантна информация е достатъчно, за да се признае на притежателя на тази информация качеството на „заинтересована страна“. В тази точка заместник-председателят на Съда според мен по-скоро има предвид целта, преследвана с признаването на съответната страна на качеството на „заинтересована страна“.

нестопанската цел на жалбоподателя, като посочва, че става въпрос за сдружение, което се стреми към „възстановяване и популяризиране на писта за автомобилни състезания „Нюрбургринг“ и насърчаване на колективните интереси на неговите членове, някои от които организират спортни мероприятия на посочената състезателна писта“. Това позоваване обаче, изглежда, се прави, за да се обоснове не толкова качеството на жалбоподателя на „заинтересована страна“, а по-скоро притежаването от последния на информация, която би могла да е релевантна за преценката на Комисията, което, както бе посочено в предходната точка, само по себе си не е достатъчно, за да му се признае посоченото качество.

36. От прочита на преписката обаче е видно, че в подадената до Общия съд жалба жалбоподателят твърди, че е сдружение, защитаващо повече от 40 години интересите на целия германски автомобилен спорт, *конкретно* във връзка със състезателната писта „Нюрбургринг“, и че основната му цел е да гарантира експлоатацията на тази писта при икономически условия, насочени към общия интерес, така че да се осигури достъпът до тази състезателна писта и за спортистите. За тази цел inter alia то развива концепция за експлоатация на състезателната писта, основана на общия интерес, и поддържа контакти и договаря с компетентните органи на държавата и на провинция Рейнланд-Пфалц, както и с други заинтересовани лица. Жалбоподателят твърди също, че Capricorn, приобретател на активите на Нюрбургринг, обаче е следвало противоположна концепция, целяща максимално повишаване на печалбите, което е напълно несъвместимо с целите на жалбоподателя.

37. С оглед на тези доводи, които впрочем, изглежда, не са оспорени от Комисията, според мен е възможно да се приеме, че твърдяното предоставяне на помощ на Capricorn във връзка с придобиването на активите на Нюрбургринг, може да засегне интересите на жалбоподателя, чиято цел и съществуване са конкретно свързани със състезателната писта Нюрбургринг, както и тези на неговите членове, за които има опасност предоставянето на помощта, за която се твърди, че е неправомерна, да има конкретно отражение.

38. От изложеното по-горе според мен следва, че на жалбоподателя трябва да бъде признато качеството на „заинтересована страна“ по смисъла на член 1, буква з) от Регламент № 659/1999 и че следователно Общият съд не е допуснал никаква грешка при прилагане на правото, като е приел за допустимо направеното от него искане за отмяна на второто спорно решение, доколкото това искане цели защита на процесуалните права, които жалбоподателят черпи поради това си качество от член 108, параграф 2 ДФЕС.

Б. По четвъртото основание за обжалване, грешки в анализа относно наличието на сериозни затруднения, които обосновавали започването на официалната фаза на разследване

39. С четвъртото си основание за обжалване, което се състои от пет части, жалбоподателят упреква Общия съд за допуснати редица грешки при прилагане на правото, като е изопачил доказателства и не е изложил достатъчно мотиви в анализа, въз основа на който е стигнал до извода, че не е доказано, че в края на фазата на предварителното разглеждане Комисията е срещнала затруднения, които налагат започването на официална процедура по разследване.

40. Тъй като жалбоподателят неколкократно твърди, че обжалваното съдебно решение е опорочено от липса или непълнота на мотивите, преди да анализирам доводите, които е изложил в рамките на четвъртото основание за обжалване, считам за уместно да припомня принципите на съдебната практика, развити от Съда във връзка с обхвата на задължението на Общия съд за мотивиране на решенията.

1. По обхвата на задължението на Общия съд да мотивира решенията си

41. От постоянната съдебна практика следва, че задължението на Общия съд за мотивиране, което произтича от член 36 от Статута на Съда на Европейския съюз, приложим към него по силата на член 53, първа алинея от същия статут и на член 117 от неговия процедурен правилник, изисква мотивите на съдебното решение да излагат по ясен и недвусмислен начин съображенията на Общия съд, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни своя контрол [18].

42. От съдебната практика следва също, че основанието, изведено от липса на отговор от страна на Общия съд на доводи, изтъкнати пред първата инстанция, означава по същество да се твърди нарушение на задължението за мотивиране [19] и че въпросът дали мотивите на решение на Общия съд са противоречиви или недостатъчни, е правен въпрос и като такъв той може да се поставя в производство по обжалване [20]. В този контекст Съдът проверява дали Общият съд се е произнесъл надлежно по всички изложени от жалбоподателя доводи [21].

43. Също от постоянната съдебна практика произтича обаче, че задължението за мотивиране не задължава Общия съд да направи изложение, което да следва изчерпателно и едно по едно всички логически разсъждения, направени от страните по спора, и мотивирането на Общия съд следователно може да бъде имплицитно, при условие че позволява на заинтересуваните лица да установят причините, поради които Общият съд не е уважил доводите им, а на Съда — да разполага с достатъчно елементи, за да упражни своя контрол [22]. Общият съд не е длъжен обаче да вземе отношение по обстоятелства, които са явно неотносими, или да предвиди възникването на евентуални възражения [23].

44. От изложените по-горе принципи следва, че макар съгласно съдебната практика Общият съд да може при тези условия да изпълни задължението си да мотивира решенията с имплицитни мотиви, той все пак не може „tout court“ [просто] да пропусне да отговори изрично или имплицитно на изтъкнати пред него доводи, които не са явно ирелевантни, или да изопачава съдържанието им. Всъщност подобен пропуск

[18] Вж., ex multis, решения от 11 юни 2015 г., Европейска агенция по лекарствата (EMA)/Комисия (C-100/14 P, EU:C:2015:382, т. 67 и цитираната съдебна практика), и от 26 май 2016 г., Rose Vision/Комисия (C-224/15 P, EU:C:2016:358, т. 24).

[19] Вж. решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия (C-44/16 P, EU:C:2017:357, т. 37 и цитираната съдебна практика), както и решение от 16 ноември 2017 г., Ludwig-Bölkow-Systemtechnik/Комисия (C-250/16 P, EU:C:2017:871, т. 55).

[20] Вж., ex multis, решение от 26 май 2016 г., Rose Vision/Комисия (C-224/15 P, EU:C:2016:358, т. 26 и цитираната съдебна практика) и на последно място, решение от 11 юни 2020 г., China Construction Bank/EUIPO (C-115/19 P, EU:C:2020:469, т. 67 и цитираната съдебна практика).

[21] Вж. решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия (C-44/16 P, EU:C:2017:357, т. 37 и цитираната съдебна практика), и определение от 13 декември 2012 г., Alliance One International/Комисия (C-593/11 P, непубликувано, EU:C:2012:804, т. 27).

[22] Вж., ex multis, решение от 26 май 2016 г., Rose Vision/Комисия (C-224/15 P, EU:C:2016:358, т. 25 и цитираната съдебна практика), и решение от 11 май 2017 г., Dyson/Комисия (C-44/16 P, EU:C:2017:357, т. 38 и цитираната съдебна практика).

[23] Вж. в този смисъл решение от 6 ноември 2012 г., Éditions Odile Jacob/Комисия (C-551/10 P, EU:C:2012:681, т. 48 и цитираната съдебна практика).

представлява липса на мотиви, което противоречи на задължение за мотивиране на Общия съд, както и нарушение на правото на ефективна съдебна защита, гарантирано от член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз [24].

2. По първата част от четвъртото основание, относно прозрачния и недискриминационен характер на тръжната процедура

а) Доводи на страните

45. В първата част от четвъртото основание на жалбата жалбоподателят твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е заключил в точка 146 от обжалваното съдебно решение, че въз основа на изложените от него доводи не може да се установи, че Комисията е трябвало да има съмнения относно прозрачния и недискриминационен характер на тръжната процедура. За тази цел той изтъква три групи твърдения за нарушения.

46. На първо място, като се позовава по-специално на точка 145 от обжалваното съдебно решение, жалбоподателят упреква Общия съд, че е приел, за възможно въз основа на „критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи“ да се получи подходяща продажна цена на активите на Нюрбургринг по смисъла на правната уредба в областта на държавните помощи. Според жалбоподателя, от една страна, Общият съд се основал на неправилно тълкуване на член 107 ДФЕС и член 108, параграф 2 ДФЕС. От друга страна, Общият съд не разгледал няколко довода, които е изложил по този въпрос, така че обжалваното съдебно решение било опорочено от непълнота на мотивите.

47. Жалбоподателят поддържа, че в първоинстанционното производство е изложил правните критерии, които трябвало да се вземат предвид, за да се организира тръжна процедура, така че да може да се спазят условията за получаване на пазарната цена. Пред Общия съд той подчертал, че съгласно съдебната практика конкурентното положение трябва да бъде възстановено на всеки от съответните пазари. Като се позовава на съдебната практика, според която основната цел на възстановяването на неправомерна държавна помощ е да се премахне нарушението на конкуренцията, предизвикано от изплащането на тази помощ, той поддържал пред Общия съд, че структурата на тръжната процедура не е била от естество да отстрани нарушенията на конкуренцията, предизвикани от изплащането на неправомерните помощи, тъй като те са били използвани за създаването на конгломерат от предприятия, действащи на различни пазари. Според жалбоподателя в такъв контекст е трябвало да се изискват самостоятелни оферти за всеки от търговските обекти, които следва да бъдат продавани. Това не било пречка за продажбата en bloc, но задължавало всеки оферент да представи най-високата цена за всеки обект от конгломерата. Само по този начин би било възможно да се сравнят офертите.

48. На второ място, жалбоподателят поддържа, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, като не е взел предвид факта, че посоченият в точки 144 и 145 от обжалваното съдебно решение критерий за прага от 25 % от най-високата оферта (наричан по-нататък „критерият за 25 %“) [25], никога не е бил съобщен на заинтересованите лица. Следователно те не са могли да го вземат предвид в стратегиите си, така че тръжната процедура не била прозрачна и недискриминационна. Съдържащото се в точка 145 от

[24] Вж. в този смисъл и заключението на генералния адвокат Kokott по дело Bayer CropScience и Bayer/Комисия (C-499/18 P, EU:C:2020:735, т. 89).

[25] Вж. по-подробно точка 53 по-долу.

обжалваното съдебно решение твърдение, че тъй като критерият за 25 % е бил фиксиран в зависимост от стойността на действително подадените оферти, той можел да бъде конкретно определен само ex post, било ирелевантно за прозрачния и недискриминационен характер на тръжната процедура.

49. На трето място, жалбоподателят по същество упреква Общия съд, че не е взел предвид неговия довод, че Capricorn е дружество, различно от Capricorn Automotive GmbH и Capricorn Holding GmbH, които са дружествата, подали оферти в процедурата за възлагане на обществената поръчка. От съдебната практика следвало, че приемането на оферта, която не е подадена от кандидат, който е участвал самостоятелно в тръжната процедура, не отговаря на условието за откритост и прозрачен характер на такава процедура.

50. Комисията поддържа, че първата част от четвъртото основание на жалбата трябва да бъде отхвърлена като частично неоснователна и частично недопустима.

б) Анализ

51. В рамките на първата част от четвъртото основание на жалбата жалбоподателят оспорва анализа на Общия съд, направен в точки 138—146, в които той отхвърля твърдението му за нарушение поради непрозрачния и дискриминационен характер на тръжната процедура.

1) Кратко резюме на обжалваното съдебно решение

52. В тази част от обжалваното съдебно решение Общият съд констатира, че в хода на тръжната процедура инвеститорите са били приканени да представят примерна оферта за всички активи, определени групи активи или отделни активи, че офертите трябвало по-специално да бъдат оценени въз основа на предложената за активите цена в зависимост от обхвата на офертата и че инвеститорите трябвало да бъдат избрани с оглед на критерия за максимизиране на стойността на всички активи. Общият съд отбелязва също, че прилагането на този критерий на практика е довело до това в последната фаза от тръжната процедура продавачите да вземат предвид само офертите за всички активи, поради това че с оглед на представените оферти продажбата изцяло на Нюрбургринг позволявала да се достигне по-висока цена отколкото отделната продажба на всеки един от активите.

53. По-нататък Общият съд констатира, че са били представени шест примерни общи оферти, които предлагали над 25 % от най-високата оферта, че общите оферти, които не достигали 25 % от най-добрата оферта, са били отхвърлени и че не са били разгледани допълнително офертите за състезателната писта „Нюрбургринг“, които заедно с офертите за останалите отделни активи не достигали общо прага от 25 % от най-високата оферта.

54. Въз основа на това Общият съд стига до извода, че заинтересованите инвеститори са разполагали с възможност да определят предмета на офертата им за покупка с оглед на съобщената им информация за критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи, и че с критерия от 25 % се е целяло само да се даде конкретно съдържание на критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи, и тъй като е бил фиксиран в зависимост от стойността на действително подадените оферти, той е можел да бъде конкретно определен само ex post.

2) По твърденията за нарушение, свързани с „критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи“

55. В рамките на твърденията за нарушение, свързани с „критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи“ жалбоподателят поддържа най-напред, че анализът на Общия съд бил опорочен от грешка при прилагане на правото, тъй като поради използването на разглежданите помощи за формиране на конгломерат от търговски предприятия било необходимо да се изискват самостоятелни оферти за всяко от тези търговски предприятия, които са част от активите на Нюрбургринг. Това бил единственият начин за премахване на нарушението на конкуренцията, причинено от плащането въз основа на мерките за помощ. Жалбоподателят поддържа също така, че обжалваното съдебно решение е опорочено от липса на мотиви по този въпрос.

56. В това отношение следва преди всичко да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика възстановяването на неправомерната помощ е предназначено да възстанови предходното положение, като тази цел се постига, когато получателят, или другояче казано — предприятията, които реално са ползвали въпросните помощи, върнат тези помощи, евентуално с мораторна лихва. С възстановяването на помощта получателят губи предимството, с което се е ползвал в сравнение с конкурентите си, и се възстановява съществувалото преди предоставянето на помощта положение [26].

57. От това следва, че основната цел на възстановяването на неправомерно предоставена държавна помощ е да се отстрани нарушението на конкуренцията, предизвикано от осигуреното с неправомерната помощ конкурентно предимство [27].

58. Все пак, както правилно отбелязва Общият съд в точка 133 от обжалваното съдебно решение, съгласно постоянната практика на Съда, когато получилото неправомерна държавна помощ предприятие е придобито на пазарна цена, тоест на най-високата цена, която частен инвеститор, действащ при нормални условия на конкуренция, е готов да плати за това дружество в положението, в което се намира, по-специално след като се е ползвало от държавни помощи, елементът на помощ е бил оценен на пазарната цена и включен в покупната цена. При тези условия не може да се счита, че купувачът е ползвал предимство спрямо останалите оператори на пазара [28].

59. В случая от точки 142—145 от обжалваното съдебно решение, възпроизведени в точки 52—54 по-горе, е видно, че Общият съд е констатирал, че в рамките на тръжната процедура заинтересованите инвеститори са разполагали с възможност да определят предмета на офертата им за покупка и са могли да предложат примерна оферта както за всички активи, така и за определени групи от активи или дори за отделни активи. След това различните оферти са били оценени с оглед на критерия за максимално повишаване на стойността на всички активи. Следователно възможността за представяне на самостоятелни оферти за всяко от търговските образувания, съставляващи конгломерата от предприятия с активите на Нюрбургринг, не е била изключена, а е била оставена на преценката на всеки оферент. При всички положения, независимо от реда и условията на

[26] Вж. решение от 1 октомври 2015 г., Electrabel и Dunamenti Erőmű/Комисия (C-357/14 P, EU:C:2015:642, т. 110).

[27] Решение от 30 април 2020 г., Nelson Antunes da Cunha (C-627/18, EU:C:2020:321, т. 42 и цитираната съдебна практика).

[28] Вж. решения от 29 април 2004 г., Германия/Комисия (C-277/00, EU:C:2004:238, т. 80), и от 1 октомври 2015 г., Electrabel и Dunamenti Erőmű/Комисия (C-357/14 P, EU:C:2015:642, т. 112).

получаване на офертата (тоест като обща оферта за всички активи или самостоятелни оферти за всяка от търговските дейности), тя била оценена с оглед на този критерий за максимално повишаване на стойността на всички активи.

60. В този контекст използването на критерий за оценка на офертите, с който се цели максималното повишаване на стойността на всички активи и неговото прилагане съгласно описаните по-горе ред и условия, изобщо не противоречи на изискванията на съдебната практика, посочена в точки 57—59 по-горе, доколкото с използването на този критерий несъмнено се цели и изглежда възможно да се постигне продажбата на въпросните активи на възможно най-високата цена и по този начин се гарантира, че по силата на тази съдебна практика купувачът не се е ползвал от предимство по отношение на останалите оператори на пазара. Следователно според мен анализът на Общия съд в това отношение изобщо не е опорочен от грешка при прилагане на правото.

61. За сметка на това, що се отнася до твърдението за нарушение относно липсата на мотиви по този въпрос, при прочита на точки 142—145 от обжалваното съдебно решение, както впрочем следва от точки 52—54 по-горе, според мен стават достатъчно ясни причините, поради които Общият съд е приел, че в настоящия случай използването на критерия за максимално повишаване на стойността на активите е било подходящо, за да позволи продажбата на разглежданите активи на възможно най-високата цена и следователно да се постигне подходящата продажна цена по смисъла на правната уредба в областта на държавните помощи. Ето защо според мен не може да става дума за нарушение на задължението за мотивиране от страна на Общия съд в това отношение.

3) По твърдението за нарушение, свързано с тайния характер на критерия за 25 %

62. По-нататък жалбоподателят поддържа, че направеният от Общия съд в точка 145 от обжалваното съдебно решение (възпроизведен в т. 54 по-горе) анализ на критерия за 25 % е опорочен от грешка при прилагане на правото, тъй като този критерий никога не е бил съобщен на заинтересованите лица, които не са могли да го вземат предвид в стратегиите си.

63. В това отношение отбелязвам, че не се оспорва, че критерият за 25 % се прилага въз основа на стойността на действително подадените оферти. От това следва, както Общият съд констатира в точка 145 от обжалваното съдебно решение, че той е можел да бъде конкретно определен само ex-post. При това положение следва обаче да се отбележи също, че възможността за конкретно определяне ex-post на посочения критерий изобщо не означава, че не е било възможно да се посочи в тръжната документация и следователно да се съобщи на оферентите, че този критерий ще бъде използван при оценяването на подадените оферти.

64. Въпреки това считам, че пропускането на такова посочване или съобщаване не е достатъчно, за да се постави под въпрос откритият и прозрачен характер на тръжната процедура. В точка 145 от обжалваното съдебно решение Общият съд установява, че критерият за максимално повишаване на продажната стойност е бил съобщен на заинтересованите лица и следователно те са знаели, че за да могат да спечелят търга, трябва да структурират офертата си в съответствие с този критерий.

65. При подобни обстоятелства не е ясно как стратегията на оферентите е могла да бъде различна, ако те са били информирани, че само офертите, достигнали най-малко 25 % от подадената най-висока обща оферта, ще бъдат разгледани в по-нататъшния ход на процедурата. Ето защо не може да се счита за установено, че пропускът да се съобщи този критерий, който може да бъде определен само ex post, би имал каквото и да било значение за развитието на тръжната процедура. Според мен от това следва, че направеният от Общия съд анализ изобщо не е опорочен от грешка при прилагане на правото.

4) По твърдението за нарушение относно смяната на оферента в хода на тръжната процедура

66. На трето място, жалбоподателят по същество упреква Общия съд, че не е взел предвид неговия довод, че Capricorn било дружество, различно от дружествата Capricorn Automotive GmbH и Capricorn Holding GmbH, които са подали оферти в тръжната процедура.

67. В това отношение припомням, че според член 170, параграф 1 от Процедурния правилник на Съда с жалбата не може да се изменя предметът на спора пред Общия съд. В рамките на обжалването компетентността на Съда се свежда всъщност до преценка на правното решение, дадено във връзка с разискваните пред първата инстанция основания. Следователно да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда основание, на което не се е позовала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия в сферата на обжалването са ограничени, със спор с обхват, по-широк от този, който е бил разгледан от Общия съд [29]. Следователно нови оплаквания, които не са представени пред Общия съд, трябва да бъдат обявени за недопустими на етапа на обжалването [30].

68. От прочита на документите, представени в първоинстанционното производство, е видно, че жалбоподателят не е изтъкнал пред Общия съд твърдение за нарушение, свързано със смяната на оферента в хода на тръжната процедура. Както правилно отбелязва Комисията, за да докаже, че е изтъкнал посоченото твърдение за нарушение пред Общия съд, жалбоподателят само препраща към отговора си на въпрос на Общия съд впрочем относно искане, свързано с наличието на правен интерес. В писмената си реплика пред Съда, за да установи, че е изтъкнал това твърдение за нарушение пред Общия съд, жалбоподателят се позовава на точки 17 и 77 и сл. от жалбата си до Общия съд. От прочита на тези точки от жалбата в първоинстанционното производство обаче се установява само че в точка 17 жалбоподателят инцидентно посочва факта, че Capricorn е образувание, различно от Capricorn Automotive GmbH и Capricorn Holding GmbH, без обаче да извежда никакъв довод в подкрепа на искането си за отмяна на второто спорно решение. От това според мен следва, че твърдението за нарушение, свързано със смяната на оферента в хода на тръжната процедура, е недопустимо.

69. С оглед на изложеното по-горе считам, че първата част от четвъртото основание за обжалване трябва да се отхвърли.

[29] В това отношение вж., ex multis, последно, решение от 4 март 2021 г., Комисия/Fútbol Club Barcelona (C-362/19 P, EU:C:2021:169, т. 47 и цитираната съдебна практика).

[30] Вж., inter alia, решение от 28 ноември 2019 г., Brugg Kabel и Kabelwerke Brugg/Комисия (C-591/18 P, непубликувано, EU:C:2019:1026, т. 70 и цитираната съдебна практика).

3. По втората част от четвъртото основание, относно изопачаването на писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г.

а) Доводи на страните

70. Във втората част от четвъртото основание жалбоподателят оспорва точки 151—156 от обжалваното съдебно решение и изтъква, че като е тълкувал писмо на Deutsche Bank от 10 март 2014 г., представено в хода на тръжната процедура в подкрепа на офертата на Capricorn, в смисъл че съдържащият се в това писмо ангажимент има обвързващ характер, Общият съд е изопачил съдържанието на това писмо и следователно решението е било опорочено от изопачаване на фактите и на едно доказателство.

71. Жалбоподателят изтъква, че пред Общия съд той е посочил, че на последната страница това писмо съдържа изрична записка, озаглавена „ВАЖНА БЕЛЕЖКА“, от която става ясно следното: „Настоящите условия [term sheet] служат само за обсъждане и нямат за цел създаването на каквото и да е обвързващо правно задължение помежду ни“ [31]. Необвързващият характер на това писмо се потвърждавал и от други изречения, съдържащи се в същия документ [32].

72. От това следвало, че Deutsche Bank ясно и недвусмислено е посочила, че не се счита обвързана от това писмо. Ето защо, като приел, че Deutsche Bank се счита за обвързана от него, Общият съд изопачил съдържанието му. Поради това заключението, съдържащо се в точка 156 от обжалваното съдебно решение, че не се установявало, че би следвало Комисията да има съмнения относно обвързващия характер на писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г., било неправилно. Тъй като от съдържанието на това писмо е очевидно, че Deutsche Bank не се счита обвързана, сравнението с предишни писма, разменени между Capricorn и банката, не било релевантно за преценката на обвързващия му характер.

73. Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

б) Анализ

74. В точки 151—155 от обжалваното съдебно решение в отговор на довода на жалбоподателя, че писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г. не представлява гаранция за финансиране с обвързващ характер в подкрепа на офертата на Capricorn, Общият съд проверява дали извършената от Комисията проверка, която отразява анализа на германските органи, е от естество да изключи наличието на съмнения относно обвързващия характер на посоченото писмо.

75. В това отношение Общият съд отбелязва, първо, че в писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г. се посочва, че банката е била склонна да отпусне на Capricorn кредит в размер на 45 милиона евро и че фактът, че условията за това финансиране са подробно посочени, изглежда сочи задълбочена проверка и обмен на информация между банката и

[31] Оригиналният текст на английски език е следният „IMPORTANT NOTICE: […] This term sheet is for discussion purposes only and is not intended to create any legally binding obligation between us“.

[32] Става въпрос за следните изречения „This document does not constitute advice, or an offer (of any type), invitation to offer or recommendation, to you. If after making your own assessment you independently decide you would like to pursue a specific transaction with us there will be separate offering or other legal documentation, the terms of which will (if agreed) supersede any indicative and summary terms contained in this document. We therefore do not accept any liability for any direct, consequential or other loss arising from reliance on this document“.

приобретателя. Второ, Общият съд отбелязва, че на няколко пъти във въпросното писмо се споменава ангажиментът, поет по силата на това писмо от Deutsche Bank спрямо Capricorn. Трето, Общият съд приема, че сравняването на това писмо с две други подготвителни и необвързващи писма на Deutsche Bank от 17 и 25 февруари 2014 г. потвърждава обвързващия характер на въпросното писмо. Накрая Общият съд отбелязва, че в писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г. се уточнява, че поетият от банката ангажимент зависи от три условия, които предоставят възможност на Deutsche Bank да не изпълни поетия от нея ангажимент само ако придобиването не протече в съответствие с предвидените условия.

76. В това отношение следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда, когато Общият съд е установил или преценил фактите, на основание член 256 ДФЕС Съдът е компетентен единствено да упражни контрол върху правната квалификация на тези факти и правните последици, изведени от тях. Следователно, освен в случай на изопачаване на представените пред Общия съд доказателства, преценката на фактите не представлява правен въпрос, който в това си качество подлежи на контрол от Съда [33].

77. Съгласно постоянната практика на Съда изопачаването трябва ясно да личи от материалите по делото, без да е необходимо да се извършва нова преценка на фактите и доказателствата [34]. Освен това, макар да е вярно, че изопачаването на доказателствата може да се състои в тълкуване на документ, което противоречи на съдържанието му, то трябва ясно да личи от представената на Съда преписка и да предполага, че Общият съд явно е надхвърлил границите на разумната преценка на тези доказателства. В това отношение не е достатъчно да се покаже, че даден документ би могъл да се тълкува по начин, различен от възприетия от Общия съд [35].

78. Следователно в настоящия случай от Съда се иска да установи дали от анализа на писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г. и на документите, съдържащи се в преписката, е съвсем очевидно, че Общият съд е изопачил значението, което трябва да бъде придадено на това писмо. Не считам, че случаят е такъв.

79. Всъщност, от прочита на самото писмо става ясно, както впрочем посочва Общият съд в точки 152 и 153 от обжалваното съдебно решение, че Deutsche Bank няколко пъти заявява желанието си и ангажимента си да предостави финансирането на Capricorn [36]. Писмото е подписано от двама първостепенни ръководители (от директора и изпълнителния директор) на Deutsche Bank, което според мен разкрива и желанието да се обвърже банката със съдържанието на писмото.

80. Тълкуването на това писмо в смисъл, че съдържащите се в него ангажименти имат обвързващ характер, се потвърждава, както впрочем посочва Общият съд в точка 154 от обжалваното съдебно решение, от анализа на други две писма на Deutsche Bank, които

[33] Вж., ex multis, решение от 28 януари 2021 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (C-466/19 P, EU:C:2021:76, т. 42 и цитираната съдебна практика).

[34] Вж., ex multis, решение от 10 март 2021 г., Ertico — ITS Europe/Комисия (C-572/19 P, EU:C:2021:188, т. 69 и цитираната съдебна практика).

[35] Вж. решение от 28 януари 2021 г., Qualcomm и Qualcomm Europe/Комисия (C-466/19 P, EU:C:2021:76, т. 44 и цитираната съдебна практика).

[36] Така например писмото започва със следното изречение: „We are pleased to confirm the terms and conditions on which Deutsche Bank […] is willing to arrange and underwrite the financing […]“. Раздел 1 от писмото, озаглавен „Financing“, съдържа следното изречение: „We are pleased to confirm the terms on which […, Deutsche Bank…] is willing to underwite […] 100 % of a loan facility“. Раздел 10 от писмото, озаглавен „Commitment expiry“, урежда началото и края на обвързващия характер на писмото.

предхождат писмото от 10 март 2014 г. и също се съдържат в преписката — едното от 17 февруари 2014 г., а другото от 25 февруари 2014 г. Анализът на тези писма показва, от една страна, че те са на език, доста различен от съдържащия се в писмото от 10 март 2014 г., който изрично сочи нежеланието на Deutsche Bank да се обвърже [37]. Сравнението между начина, по който са формулирани те и писмото от 10 март 2014 г. показва впрочем обвързващия характер на последното. От друга страна, те показват, че писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г. представлява последният етап от процеса на преговори между банката и Capricorn. Както отбелязва Общият съд, в писмото от 10 март 2014 г. се уточнява, че поетият от Deutsche Bank ангажимент зависи от три условия, върху които Deutsche Bank обаче не може да влияе по никакъв начин [38].

81. Наистина, както посочва жалбоподателят, писмото от 10 март 2014 г. съдържа приложение — „Appendix A“, наречено „Term Sheet“, също с дата 10 март 2004 г. На първата страница от това приложение е отбелязано „чернова“ (draft) и е посочен изрично „указателният“ му характер (indicative terms and conditions). То препраща и към важната бележка на последната страница, която има съдържанието, споменато от жалбоподателя и посочено в точка 71 по-горе.

82. Според мен обаче, макар констатацията за характера на чернова на конкретните термини в приложението към писмото, както и указанието, всъщност изглежда стандартизирано, съдържащо се в края му, да могат действително да доведат до оборване по отношение на обвързващия характер на самото приложение и следователно на посочените в него конкретни ред и условия на финансирането, те не могат да поставят под въпрос обвързващия характер на писмото като такова и на ангажимента на Deutsche Bank да предостави финансирането от 45 милиона евро на Capricorn, изрично посочено в това писмо. Следователно, макар посочените от жалбоподателя елементи да могат да поставят под въпрос обвързващия характер на приложението, те не поставят под съмнение обвързващия характер на съдържащия се в писмото ангажимент, и то още повече с оглед на съображенията, изложени в точки 79 и 80.

83. Според мен от изложения по-горе анализ следва, че от представената на Съда преписка не става очевидно, както се изисква в посочената в точка 77 по-горе съдебна практика, за да се установи изопачаването на документ, че Общият съд явно е надхвърлил границите на разумна преценка на писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г. Според мен от това следва, че втората част от четвъртото основание също трябва да се отхвърли като неоснователна.

[37] В писмото от 17 февруари 2014 г. изрично се посочва необвързващият характер (както е видно от изричната фраза, че „this letter does not constitute a commitment on the part of, or engagement of, DB or any of its affiliates“). Това писмо изглежда представлява първата стъпка от процеса на преговори, както е видно от следното изречение, съдържащо се в него: „DB is pleased to inform you that […] we […] are confident in our ability to underwrite the Financing Transaction to finance, in part, the Transaction“. Писмото от 25 февруари 2014 г. изглежда представлява обаче по-напреднал етап от преговорите, в което приобретателят е уведомен, от една страна, за принципното одобрение на предоставянето на финансирането от страна на кредитната комисия, но за необходимостта от други вътрешни одобрения, и от друга страна, за това, че процесът на „due diligence“ все още не е бил напълно приключен.

[38] Както е видно от раздел 2 от това писмо, тези условия са i) сключването на сделката, ii) липсата на значителни промени във връзка с придобитите активи и iii) липсата на незаконосъобразност на финансирането.

4. По третата част от четвъртото основание, относно неплатежоспособността на Capricorn

а) Доводи на страните

84. С третата част от четвъртото основание на жалбата жалбоподателят упреква Общия съд, че в точки 147—161 от обжалваното съдебно решение не е разгледал доводите, които той е изложил в жалбата си в първоинстанционното производство относно несигурното икономическо състояние на различните дружества от групата, към която принадлежи Capricorn, както и на неговия собственик. Тези доводи доказвали, че Capricorn никога не е разполагало с гарантирано финансиране, противно на приетото от Комисията в съображения 242, 247, 261 и 277 от окончателното решение.

85. Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

б) Анализ

86. От жалбата в първоинстанционното производство е видно, че жалбоподателят е изтъкнал пред Общия съд редица доказателства, за да докаже, че групата, в която участва Capricorn, и лицето, ръководещо тази група, са изпитвали сериозни икономически затруднения още от 2012 г., тоест доста преди възлагането в резултат на тръжната процедура.

87. Жалбоподателят е представил тези доказателства, за да докаже грешка на Комисията в окончателното решение относно капацитета на Capricorn да плати цената и следователно да изпълни критерия за сигурност на финансирането на сделката, предвиден за подбора на инвеститорите, заинтересовани от придобиването на активите на Nürburgring [39].

88. В това отношение, както впрочем признава самата Комисия, от прочита на обжалваното съдебно решение е видно, че Общият съд изобщо не е отговорил изрично на тези доводи., Имплицитни мотиви по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 43, биха могли евентуално, с известно тълкувателно усилие, разбира се, да бъдат изведени от точка 158 от обжалваното съдебно решение, в която, след като е установил обвързващия характер на писмото на Deutsche Bank от 10 март 2014 г., Общият съд стига до извода, че доводите на жалбоподателя не позволяват да се докаже, че Комисията е трябвало да има съмнения относно спазването на изискването за обвързваща гаранция за финансиране, което попада в обхвата на критерия за безопасност на сделката.

89. Във всеки случай, дори решението на Общия съд да не е мотивирано в това отношение, трябва да се припомни, че както следва от постоянната съдебна практика, дори ако решение на Общия съд е опорочено от нарушение на правото на Съюза, ако диспозитивът на това решение е обоснован въз основа на други правни съображения, жалбата срещу същото трябва да бъде отхвърлена [40].

[39] Вж. по-специално съображение 48 от окончателното решение.

[40] Вж. в този смисъл последното решение от 25 февруари 2021 г., Dalli/Комисия (C-615/19 P, EU:C:2021:133, т. 165 и цитираната съдебна практика). Тази съдебна практика е приложима и към липсата на мотиви. Във връзка с това вж. решение от 19 март 2020 г., ClientEarth/Комисия (C-612/18 P, непубликувано, EU:C:2020:223, т. 39 и 40).

90. В това отношение припомням, че съдът на Съюза трябва да преценява законосъобразността на решение в областта на държавните помощи с оглед на цялата информация, с която Комисията е могла да разполага към момента, в който го е приела [41].

91. Както пред Общия съд, така и пред Съда Комисията изтъква, че към момента на приемане на окончателното решение не е разполагала с информацията, на която се основава повдигнатото от жалбоподателя в първоинстанционното производство твърдение за нарушение в това отношение, и жалбоподателят по никакъв начин не е доказал пред Съда, че случаят е такъв.

92. С оглед на изложеното по-горе считам, че третата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли.

5. По четвъртата част от четвъртото основание относно продължаването на процедурата по продажба след възлагането на активите на Нюрбургринг на Capricorn на 11 март 2014 г.

а) Доводи на страните

93. В четвъртата част от четвъртото основание жалбоподателят оспорва съображенията на Общия съд, с които в точки 162—168 от обжалваното съдебно решение той е отхвърлил доводите му, с които изтъква продължаването на процеса по продажба, след като на 11 март 2014 г. Capricorn е спечелило на търг активите на Нюрбургринг.

94. Според жалбоподателя, като стига до извода, че Комисията не е трябвало да взема предвид това обстоятелство, Общият съд, изглежда, приема, че въпросът за започването на официална процедура по разследване може да се отнася само до събития, настъпили преди датата на възлагане на активите. Този анализ бил опорочен от грешки при прилагане на правото. Всъщност според жалбоподателя фазата на предварителното разглеждане не е приключила с възлагането на активите на 11 март 2014 г., а единствено с приемането на решението на Комисията от 1 октомври 2014 г.

95. Общият съд приема, че формалният акт за възлагане на активите представлявал един вид „прекъсване“, след което Комисията не е трябвало повече да взема предвид допълнителната информация, с която разполага, до приемането на решението, с което приключва процедурата по предварително разглеждане. Противно на поддържаното от Общия съд, при предварителното разглеждане от страна на Комисията решаващият елемент не е дали след жалбата си от декември 2013 г. той е могъл да подаде друга жалба, а дали, както е предвидено в съдебната практика, Комисията е разполагала с цялата информация, с която обективно е могла да разполага. По-нататък жалбоподателят поддържа, че Общият съд е изопачил и представените от него доказателства.

96. Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

[41] Вж. решение от 20 септември 2017 г., Комисия/Frucona Košice (C-300/16 P, EU:C:2017:706., т. 70 и цитираната съдебна практика).

б) Анализ

97. С четвъртата част от четвъртото основание жалбоподателят оспорва съображенията на Общия съд, с които в точки 165—168 от обжалваното съдебно решение е отхвърлил твърдението за нарушение, свързано с продължаването на процеса по продажба, след възлагането на 11 март 2014 г. на активите на Нюрбургринг на Capricorn.

98. В тази част от обжалваното съдебно решение Общият съд най-напред изхожда от предпоставката, че проверката на Комисията е имала за цел да изследва дали тръжната процедура е била открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна, за да се определи дали активите на Нюрбургринг са били продадени на тяхната пазарна цена. Въз основа на това Общият съд стига до извода, че твърдяната помощ, която Комисията е трябвало да установи във второто спорно решение (съответстваща, според жалбоподателя, на разликата между платената от Capricorn цена за активите на Нюрбургринг и тяхната пазарна цена), евентуално е била предоставена на Capricorn на 11 март 2014 г., датата, на която са му възложени тези активи и е подписало договора за продажба, в който се определя дължимата от Capricorn цена за придобиване на посочените активи.

99. Общият съд приема, че поради това настъпилите след тази дата факти, като прехвърлянето от Capricorn на последващ приобретател на дяловото участие при придобиването на активите на Нюрбургринг, не са от значение при разглеждането на въпроса дали в рамките на тръжната процедура на Capricorn евентуално е била отпусната помощ. По-нататък Общият съд стига до извода, че ако жалбоподателят е искал Общият съд да разгледа и наличието на нова помощ, произтичаща от твърдяното продължаване на процеса по продажба след приемането на второто спорно решение, той е трябвало да подаде нова жалба във връзка с това.

100. В това отношение считам най-напред, че твърдението за нарушение, свързано с изопачаване на доказателствата от Общия съд, следва да се отхвърли. Всъщност жалбоподателят изобщо не уточнява на какво се основава подобно изопачаване.

101. Що се отнася до твърдението за нарушение, свързано с неправилния анализ на Общия съд, припомням, че както бе споменато в точка 90 по-горе, съгласно постоянната съдебна практика съдът на Съюза трябва да преценява законосъобразността на решение в областта на държавните помощи с оглед на информацията, с която Комисията е могла да разполага към момента, в който го е приела.

102. В това отношение следва да се отбележи, че както правилно изтъква жалбоподателят, предварителната фаза на процедурата по разследване в областта на държавните помощи приключва в момента на приемане от Комисията на едно от решенията, посочени в член 4 от Регламент № 659/1999, а не в по-ранен момент, като например в края на тръжната процедура чрез възлагане на посочените в нея активи.

103. Следователно не е изключена възможността нови и релевантни за анализа обстоятелства, с които Комисията не е била запозната дотогава, да се проявят след края на тръжната процедура, но преди приемането на съответното решение на Комисията. В такъв случай считам, че Комисията не е освободена от задължението да вземе предвид тези нови релевантни обстоятелства в анализа си само поради това че е узнала за тях след

приключването на тръжната процедура. Също така не може да се изключи възможността преценката на тези обстоятелства да накара Комисията да промени своя анализ относно наличието или липсата на помощ.

104. Ето защо според мен не е правилно от правна страна да се счита, както се приема в последното изречение от точка 166 от обжалваното съдебно решение, че факти, настъпили след датата на приключване на тръжната процедура и възлагането на активите, предмет на тази процедура, в никакъв случай не са от значение при разглеждането на въпроса дали в рамките на тръжната процедура е била отпусната помощ.

105. Отбелязвам също, че в настоящия случай, противно на това, което следва от точка 167 от обжалваното съдебно решение и както поддържа Комисията, целта на доводите, представени от жалбоподателя в първоинстанционното производство във връзка с факти, настъпили след приключването на тръжната процедура, не е Комисията да извърши проверка за съществуването на нова помощ, произтичаща от твърдяното продължаване на процеса на продажба, а по-скоро да се оспори прозрачният и недискриминационен характер на тръжната процедура, довела до продажбата на активите на Нюрбургринг на Capricorn.

106. От изложеното по-горе следва, че според мен обжалваното съдебно решение е опорочено от грешка при прилагане на правото, доколкото Общият съд е отхвърлил изтъкнатите от жалбоподателя доводи относно продължаването на процеса на продажба след възлагането на активите на Нюрбургринг на Capricorn на 11 март 2014 г., като се е позовал на обстоятелството, че те се отнасят до факти, настъпили след датата на приключване на тръжната процедура.

107. Както обаче следва от цитираната в точка 89 по-горе съдебна практика, ако мотивите на решение на Общия съд разкриват нарушение на правото на Съюза, но се установява, че неговият диспозитив е обоснован по други правни съображения, жалбата трябва да се отхвърли.

108. В това отношение отбелязвам, че основанието, представено от жалбоподателя в първоинстанционното производство, по същество е мотивирано обстоятелството, че след сключването на първата продажба приобретателят и продавачите са сключили гаранционно споразумение за плащането на траншовете от продажната цена, в което се предвижда възможността в случай на продължително неплащане на втория транш от продажната цена активите да трябва да бъдат препродадени, което всъщност действително е станало.

109. В това отношение считам, че това обстоятелство, което е настъпило след възлагането на активите на Нюрбургринг в края на тръжната процедура и което следователно не е могло да бъде известно при възлагането на тези активи, при липсата на други елементи, само по себе си не може да се счита за доказателство, че първата процедура е проведена по непрозрачен и дискриминационен начин и така е довела до продажба на тези активи в края на тръжната процедура на цена, която не съответства на пазарната цена.

110. Според мен от изложените по-горе съображения следва, че четвъртата част от четвъртото основание също трябва да се отхвърли.

6. По петата част от четвъртото основание, свързана с липсата на мотиви на обжалваното съдебно решение

а) Доводи на страните

111. С петата част от четвъртото основание на жалбата жалбоподателят оспорва точки 173—176 от обжалваното съдебно решение, в които Общият съд е отхвърлил доводите, изложени от него в първоинстанционното производство и обобщени в точки 170 и 171 от това съдебно решение. Жалбоподателят изтъква, че Общият съд само е обобщил доводите му в точки 170 и 171 от обжалваното съдебно решение, без ни най-малко да ги разглежда, нито да изложи мотиви за отхвърлянето им. Това означавало, че обжалваното съдебно решение е опорочено от липса на мотиви, както и от изопачаване на представените от жалбоподателя доказателства и от грешка при прилагане на правото при прилагането на член 107 ДФЕС и на член 108, параграф 3 ДФЕС.

112. Комисията счита, че петата част от четвъртото основание трябва да се отхвърли. Тази институция признава, че Общият съд е изложил кратки мотиви, но тези мотиви били достатъчно ясни. Всички оплаквания, обобщени в точка 170 от обжалваното съдебно решение, както и сключването на договора за лизинг, посочено в точка 171, се отнасяли до обстоятелства, настъпили едва след сключването на договора за продажба след спечелването на търга и следователно били ирелевантни за анализа.

б) Анализ

113. В точки 170—175 от обжалваното съдебно решение Общият съд анализира третата част от третото основание, изтъкнато пред него от жалбоподателя, относно факта, че продажбата на активите на Нюрбургринг на Capricorn представлява нова държавна помощ. В точка 170 Общият съд обобщава четири довода, изтъкнати от жалбоподателя, а в точка 171 обобщава един от тях, относно договора за лизинг на активите на Нюрбургринг.

114. Както признава самата Комисия, Общият съд не е отговорил на тези доводи, а се е ограничил, в точка 173 от обжалваното съдебно решение, да препрати към „изложените в точки 138—158 по-горе причини, [поради които] не следва да се приема, че Комисията е трябвало да има съмнения относно прозрачния характер на тръжната процедура“, като в следващата точка е добавил, че „поради същите причини е видно, че извършената от Комисията проверка, която е довела до приемането на второто спорно решение, е от естество да изключи съществуването на съмнения относно наличието на предимство в полза на приобретателя в рамките на договора за лизинг на активите на Нюрбургринг или във връзка с другите ред и условия за плащане на продажната цена на посочените активи“.

115. Съмнявам се, че мотиви от този вид, основаващи се само на толкова общо препращане към други части от съдебното решение, без каквото и да е минимално допълнително обяснение, е съвместимо, поне в настоящия случай, със задължението за мотивиране на Общия съд, дефинирано в съдебната практика, посочена в точки 41—44 по-горе. Всъщност тези мотиви не позволяват да се разберат дори имплицитно съображенията на Общия съд, така че да се даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетото решение, а на Съда — да упражни съдебен контрол.

116. Що се отнася до довода на Комисията, че Общият съд логично е отхвърлил имплицитно тези доводи, тъй като се отнасят до събития, които са настъпили след сключването на договора за продажба, и следователно не са могли да повлияят върху определянето на релевантната продажна цена по смисъла на съдебната практика, посочена в точка 58 по-горе, отбелязвам, на първо място, че от точки 173 и 174 от обжалваното съдебно решение по никакъв начин не следва, че това е причината за отхвърлянето на тези доводи от Общия съд. Второ, отбелязвам също, че макар изтъкнатата от Комисията причина евентуално да може да се приложи към втория, третия и четвъртия довод, посочени в точка 170[42], тя все пак не изглежда приложима към първия от тези доводи, доколкото приспадането на посочените там 6 милиона евро, изглежда, е било направено в самия договор за продажба. Тя не се прилага и към доводите, които са посочени в точка 171 от обжалваното съдебно решение и се отнасят до договора за лизинг, който явно е договорен преди сключването на договора за продажба. Трето, и при всички положения, както беше посочено в точка 104 по-горе, не е изключено факти, настъпили след датата на приключване на тръжната процедура и на възлагане на активите, предмет на тази процедура, да са от значение за анализа в областта на държавните помощи. Поради това обстоятелството, че някои събития са настъпили след края на тръжната процедура, само по себе си не е достатъчно, за да ги направи напълно ирелевантни.

117. С оглед на изложените по-горе съображения считам, че обжалваното съдебно решение е опорочено от липса на мотиви и следователно петата част от четвъртото основание на жалбата трябва да бъде уважена.

B. По петото основание на жалбата, непълнота на мотивите на второто спорно решение

1. Доводи на страните

118. С петото си основание жалбоподателят оспорва отхвърлянето от Общия съд в точки 182—189 от обжалваното съдебно решение на изтъкнатото от него основание, нарушение на задължението за мотивиране от страна на Комисията.

119. Според жалбоподателя било невъзможно да се установят мотивите, поради които в съображения 240 и 247 от окончателното решение Комисията е приела, че Федерална република Германия е продала активите на Нюрбургринг на оферента, подал най-високата оферта с гарантирано финансиране в рамките на открита, прозрачна, недискриминационна и безусловна тръжна процедура. Също така не било ясно защо и на какво правно основание в съображение 285 от окончателното решение Комисията е стигнала до извода, че продажбата на активите на Нюрбургринг не представлява държавна помощ. Ясно е единствено че този извод не се отнася до продажбата, включена в „Мярка 15“, дефинирана в съображение 38 от окончателното решение. Това съображение обаче се отнася до други продажби на други предприятия, осъществени много преди провеждането на тръжната процедура. Не е ясно защо основното решение на Комисията, че продажбата на Capricorn не представлява държавна помощ, не е отразено самостоятелно и изрично в диспозитива на окончателното решение.

[42] А именно отсрочването на плащането на втория транш от продажната цена, несъбиране на неустойката и прехвърлянето на активите на последващ приобретател.

120. Комисията поддържа, че петото основание за обжалване трябва да се отхвърли като недопустимо и във всички случаи като неоснователно.

2. Анализ

121. Що се отнася до петото основание за обжалване, припомням, че съгласно постоянната съдебна практика основание за обжалване, състоящо се в просто възпроизвеждане на вече изложени пред Общия съд основания и доводи, е недопустимо [43].

122. В това отношение следва да се отбележи, че в жалбата си жалбоподателят се е ограничил просто да възпроизведе изтъкнатите в първоинстанционното производство доводи, изведени от липсата на мотиви на второто спорно решение, без да оспорва съображенията, с които Общият съд отхвърля тези доводи в обжалваното съдебно решение. Поради това считам, че петото основание за обжалване е недопустимо.

123. От съображения за изчерпателност отбелязвам също, че споделям анализа на Общия съд, съдържащ се в точки 182—189 от обжалваното съдебно решение, към който препращам, с който той отхвърля посочените по-горе доводи на жалбоподателя, изведени от твърдяната непълнота на мотивите на второто спорно решение.

V. Заключение

124. Въз основа на всички изложени по-горе съображения предлагам на Съда:

– да уважи петата част от четвъртото основание на подадената от Ja zum Nürburgring eV. жалба и

– да отхвърли другите части от четвъртото основание, както и петото основание на същата жалба.

[43] В това отношение вж., ex multis, определение от 3 септември 2019 г., ND и OE/Комисия (C-317/19 P, непубликувано, EU:C:2019:688, т. 27 и 28 и цитираната съдебна практика).